

Jiří Krouský

„Já jsem se narodil 16. září 1946 v Katusicích, okres Mladá Boleslav. Naše rodina - začátek historie se počítá od roku 1592 a za tu dobu do současnosti uplynulo víc než 400 let a já jsem 12. generace.“

Jan Nepomuk Krouský

Nejvýznamnější postavou rodiny byl Jan Nepomuk Krouský (1814-1876). Jeho otec byl rychtářem a významným sedlákem v Katusicích. Mladému Janovi se dostalo solidního vzdělání. Za ženu si vzal sestru národního buditele Karla Aloise Vinařického, tím se Jan Krouský dostal do vlasteneckých kruhů. Působil jako mecenáš, znal se s J.K. Tylem, podporoval různé spolky a zakládání knihoven v obcích. Výrazně se také zapojil do dění revoluce v roce 1848. Stal se předsedou správní rady cukrovaru Dobruška, byl jedním ze zakladatelů pivovaru v Podkování a cukrovaru v Dolním Cetně. Za jeho činnost mu byl v Katusicích postaven pomník, v 50. letech 20. století byl zničen a po roce 1989 opět obnoven. Rodina dodnes vlastní rukopis Máchova Máje, který je dnes uložen v památníku národního písemnictví.

Pomník Jana Nepomuka Krouského v Katusicích na návsi

Otec pana Krouského převzal rodinný statek v roce 1942, jenže poté přišla 50. léta - byla rušena soukromá hospodářství a vznikala JZD a státní statky. Avšak ne všichni zemědělci se svého majetku chtěli vzdát, došlo k jejich násilnému vyvlastňování a přesně to byl i případ jeho otce Karla Krouského, jenž byl jako mnoho ostatních označen za zločince. Byl odsouzen na šest let za neplnění dodávek a za diverzní činnost. Byl odsouzen na ztrátu všech práv občanských na deset let a na propadnutí veškerého majetku a to znamená, že byli vystěhováni v krátké době z Katusic i po těch 400 letech působení na tomto statku. Všechna obvinění byla vykonstruovaná, ve skutečnosti se Karel Krouský dopustil jen toho, že s ostatními sedláky na návsi živě diskutoval o současném dění. Naštěstí se mu peklo jáchymovského tábora podařilo přežít a po třech letech byl propuštěn na svobodu. Během svého věznění se pokoušel udržovat písemný kontakt s manželkou, která vše statečně nesla, i když mnozí v jejím okolí zachovávali odstup a mlčení. Vystřídal řadu zaměstnání, nejdéle pracoval v JZD Krásná Ves jako traktorista a ve Škoda AZNP.

Malý Karel Krouský se svou sestrou

Otec matky pana Krouského, poté co mu sebrali majetek, spáchal sebevraždu a další babička nežila dlouho, prarodiče z obou stran vším nesmírně trpěli.

V té době bylo panu Krouskému pouhých pět let. Původně měli být vystěhováni někam na sever Čech, naštěstí ale rodina měla úzké vztahy na Kováni s farářem Josefem Kuškou, a tak zde žili dva roky. Farář byl však potom též pronásledován, nakonec byl zatčen a ve věku osmdesáti let zemřel v Liberci při vyšetřování. Z oken školky mohl malý Jiří už pouze pozorovat rodný dům, hlídáný příslušníky StB, kteří v pětiminutových intervalech procházeli kolem budov. Rodina se pak přestěhovala do Krásné Vsi, kde je ubytoval pan Ladislav Honzů. Z jeho strany to byla velká oběť i odvaha. Rodina měla tři děti a k tomu přibyli další tři chlapci, maminka Krouská a dvě babičky.

Babička pana Krouského na dobovém portrétu

Život v Krásné Vsi navzdory ústrkům, které zažívala jeho matka, byl pro malého Jiřího krásný.

„Užívali Jsme si přírody, ledu, hráli jsme fotbal, sportovali jsme. Vzpomínám na to rád.“

Hůře na tom byla Jiřího matka, která se stala terčem komunistické šikany. Když si například přinesla v lahvích z cukrovaru deputátní cukr a „náhodná“ šťára StB ho doma odhalila, byla v místním rozhlase před celou obcí prohlášena za rozkrádačku socialistického majetku.

Celá rodina v 60. letech, kdy se blýskalo na lepší časy. Sám Jiří Krouský, v té době voják základní vojenské služby, ale v zásadní obrat nevěřil.

Malý Jiří Krouský

Posléze začal pan Krouský chodit spolu se svými dvěma bratry Karlem a Janem do školy na Kováni a poté na Skalsko. Po dokončení základní školy nastoupil na střední školu zemědělskou, a i přes nepříznivá doporučení i na vysokou školu. Rodina se mezi tím přestěhovala do Mladé Boleslavi. Vojnu absolvoval v Žilině u železničního vojska. Dodnes s obdivem vzpomíná na své důstojníky, kteří mu přidělili sportovní činnost brigády, pro kterou organizoval různé akce a soutěže. Celý život pracoval v zemědělství, nejprve na státním statku v Bezně a poté ve Výzkumném ústavu šlechtitelském a řepářském v Semčicích. Podílel se na restrukturalizaci českého zemědělství po pádu komunistů a rovněž se zasloužil o obnovu rodinného statku v Katusicích. Oprava statku, zničeného téměř

čtyřiceti lety socialistického hospodaření, mu nakonec zabrala dvacet pět let. Statek se stal národní kulturní památkou. V současné době má pan Krouský dva syny a pět vnoučat.

Rodinný statek ve stavu, ve kterém ho pan Krouský převzal...

... a podoba dnešní, kdy se opět skví ve své původní kráse.

